

Jehova's Getuigen

Drs. G.A. van Veelen

Geschiedenis

De oorsprong van de leer van de Jehova's getuigen ligt in de adventistische beweging van het begin van de vorige eeuw. In het jaar 1816 voorspelde William Miller, een baptistenprediker, dat de wederkomst van Christus in het jaar 1843 zou plaatsvinden. Een sterke wederkomst verwachting maakte zich van vele gelovigen meester, maar de wederkomst bleef uit. De beweging van het adventisme raakte geheel versplinterd. Sommigen kwamen met nieuwe jaartallen (b.v. 1874), anderen meenden, dat het jaar 1843 moest verwijzen, naar Jezus' officiële troonsbestijging in het hemels Heilige der Heiligen (Zevendedagsadventisten) etc.

Russel

Charles Taze Russell (geb. 1852) kwam in zijn jeugd in aanraking met het adventisme en reeds op 23 jarige leeftijd werd hij de leider van de adventistische bijbelstudiegroep. In 1876 kreeg hij een artikel onder ogen van een zekere Barbour, die meende dat de door hem voorspelde wederkomst van Christus in 1874 weliswaar niet zichtbaar, maar toch had plaatsgevonden. Christus was onzichtbaar wedergekomen en de opname van de gemeente moest ergens in 1878 plaatsvinden. Russell nodigde Barbour uit en begon zijn blad (the Herald) financieel te steunen. Toen de opname in 1878 niet plaatsvond, scheidde Russell zich van Barbour af en begon zijn eigen blad, de Zion's Watchtower. Hij maakte gebruik van het grote abonnee-bestand van de Herald en kreeg op die manier direct al een grote verspreiding. Het blad werd in het begin niet slecht ontvangen en Russell kreeg dan ook gelegenheid in heel wat protestantse kerken te spreken. Verspreid over de VS startte Russell een aantal bijbelstudiegroepen, die al spoedig het karakter van gemeenten kregen. Vanuit de kerken beoordeelde men hem als een vrij extreme adventistische prediker, die voorspellingen durfde te doen over Christus'

wederkomst (nu in 1914). Toen Russell vanaf 1882 de leer van de drie-eenheid begon af te wijzen, werd zijn beweging steeds meer als een sekte beschouwd. Van zijn kant moedigde hij zijn aanhangers aan met de gevestigde kerken te breken. Met zijn dood in 1916 was echter de voorspelling van Jezus' wederkomst in 1914 niet uitgekomen. Zijn aanhangers zagen echter in de gebeurtenissen van de eerste wereldoorlog voldoende aanleiding om te geloven, dat het einde aanstaande was. Volgens Russell's testament zou de leiding van de Wachttorensorganisatie terecht komen bij een bestuur bestaande uit een president en het comité van medewerkers aan het tijdschrift, die hij allen voor levenslang had benoemd.

Rutherford

De president, Joseph Franklin Rutherford, die Russell altijd op juridisch gebied van advies had gediend, trok echter alle macht aan zich en werkte de overige medewerkers uit het bestuur. Daarna begon hij de plaatselijke oudsten te vervangen door persoonlijke vertrouwelingen. Hij bouwde de oorspronkelijk min of meer democratische beweging om tot een centraal bestuurd organisatie. Was in de tijd van Russell de persoonlijke geloofsopbouw het belangrijkste, Rutherford verplichtte de aanhangers van het Wachttorens genootschap om twee aan twee uit te gaan en literatuur van het Wachttorens genootschap te distribueren (1927). Met vrij moderne middelen (luidsprekers, radio) begon Rutherford de boodschap van het Wachttorens-gezelschap te propageren, waarbij zich vooral afzette tegen de grote zakenwereld, de regering, de RK en de andere gevestigde kerken. Veel ontevreden kerkgangers gaven gehoor aan zijn boodschap. Ook Rutherford waagde zich aan profetische voorspellingen. Hij beweerde dat Abraham, Isaac en Jakob in 1925 zouden opstaan om over de aarde te regeren. De voorspelling kwam niet uit.

Knorr

Na de dood van Rutherford kwam de leiding in handen van N.H. Knorr, die echter de leerstellige zaken veelal overliet aan F.W.

Franz. Omdat het beide leiders aan persoonlijk charisma ontbrak, vestigden zij niet de aandacht op zichzelf maar op het Wachttorengenootschap. De organisatie is de moeder van de gelovigen, de vrouw van de hemelse Vader, Jehova. Knorr gaf alle aandacht aan de training van de Jehova's-getuigen. Mannen en vrouwen moesten allen gevormd en voorbereid worden om propagandisten van de beweging te worden en zij moesten leren, hoe zij mensen konden overtuigen en verhalen zich bij de organisatie te voegen. Ook Franz waagde zich aan toekomstvoorspellingen. Weliswaar minder stellig als zijn voorgangers verkondigde hij in de Watchtower, dat het duizendjarig rijk van Christus in 1975 zou aanbreken. Onder de beangstigende druk van het naderende einde voegden velen zich bij de Jehova-getuigen. Toen Knorr echter in 1977 overleed, was er nog niets gebeurd. Wel hadden velen uit frustratie over de niet uitgekomen voorspellingen de organisatie verlaten. Degenen die vertrokken waren, werden door Franz als afvalligen beschouwd en het werd de trouwe Jehova-getuigen verboden nog contact met hen te hebben of hen te groeten. Na de dood van Franz in 1992 werd de 72 jarige Henschel benoemd tot president van het Wachttorengenootschap. Hij was de jongste(!) van het zeven leden tellend bestuur.

Leer van de Jehova-getuigen.

De Bijbel

De Jehova-getuigen beschouwen de Bijbel als het onfeilbare woorden van God. Zij gebruiken echter een eigen vertaling, waarin op sommige plekken duidelijk ten opzichte van de grondtekst is geknoeid. Het meest bekende voorbeeld is wel de hun vertaling van Joh.1:1. Waar wij lezen: en het Woord was God, lezen zij: en het woord was een god.

God

De Jehova-getuigen noemen God met de naam Jehova. De naam van God in het OT luidt waarschijnlijk Jahweh. De Hebreeuwse schrijvers gaven deze naam echter de

verkeerde medeklinkers mee, zodat niemand per ongeluk bij het lezen de naam van God zou uitspreken. Juist deze verkeerde uitspraak hebben de Jehova-getuigen (onwetend) overgenomen.

Jezus (dwaling van Arius)

De Jehova-getuigen verwerpen de leer van de drie-eenheid, zoals die door de kerk na veel wikken en wegen is geformuleerd. Zij hangen de verworpen dwaalleer van het Arianisme aan, dat stelt, dat de Zoon een schepsel van de Vader is. De Jehova-getuigen beschouwen de Zoon dan ook als een soort engel. Vaak stelt men Hem gelijk met de aartsengel Michael. De Zoon is dus geenszins God gelijk. Wel erkent men, dat de zoon een menselijk lichaam aannam en zondeloos bleef gedurende zijn menselijk leven. Men vergeet daarbij, dat al in het OT. (Jes.40:3vv.) de komst van de Zoon, de komst van God Zelf is.

De Heilige Geest

De Jehova-getuigen beschouwen de Heilige Geest niet als een aparte persoon binnen de drie-eenheid (die zij immers niet erkennen). De Geest is, volgens hen, de beïnvloeding en de kracht, waarmee God op aarde werkt. Kruisiging, opstanding en verheerlijking. In hun eigenwijsheid en zich afzetten tegen de kerk beweren de Jehova-getuigen, dat Jezus aan een staak (paal) werd ter dood gebracht. Met zijn lichaam, stierf ook zijn ziel. Bij de opwekking van Jezus, werd echter zijn lichaam niet weer levend (dit werd in lucht opgelost). Hij verscheen dus aan de discipelen in een schijnlichaam. Bij de hemelvaart scheen het de discipelen dus toe, dat Hij lichamelijk ten hemel voer, maar slechts zijn Geest voer werkelijk ten hemel. Alleen Jezus' Geest is in de hemel bij God en daarmee kunnen zij hun idee ondersteunen, dat Jezus in 1914 "onzichtbaar" (zonder lichaam) op de aarde is teruggekeerd.

De verzoening

Enigszins onduidelijk zijn de Jehova-getuigen over de verzoening van zonden, die Jezus aan het kruis heeft volbracht. In de

visie van de Jehova-getuigen is Jezus niet God, maar een door God geschapen wezen. Hij is in bepaalde opzichten gelijkwaardig aan Adam, omdat Adam (die geen eigen ouders had) ook als een zoon van God kan worden beschouwd. Door Jezus' offer werd de zonde van Adam verzoend. Van de gelovigen (Jehova-getuigen) wordt echter verwacht, dat zij Adam niet in zijn zondige gedrag navolgen. Alleen als zij niet moedwillig zondigen, kunnen zij rekenen op een plaats in het duizendjarig vreedrijk. Verder is lidmaatschap van- en gehoorzaamheid aan de organisatie van Jehova-getuigen is een voorwaarde. Voor andersdenkenden (christenen) is er geen verlossing (Zij krijgen mogelijk een herkansing, wanneer zij opstaan in het duizendjarig rijk en zich alsnog bekeren).

De 144.000

Volgens de Jehova-getuigen zijn de 144.000 joodse verzegelden uit Openb.7 de eerste generaties Jehova-getuigen. Zij zijn de gezalfden, de gewone Jehova-getuigen behoren tot de "andere schapen" of "de grote schare die niemand tellen kan". De laatsten van deze 144.000 werden volgens hen in 1935 verzegeld. Bijgeval zijn de meesten van Hen reeds lang overleden. Slechts deze 144.000 valt de eer te beurt om straks met Christus vanuit de hemel te regeren. Voor de overige Jehova-getuigen is daar zelfs geen plaats. De gezalfden hebben (nu reeds) een soort bestaan in de hemel en kunnen door God worden geïnspireerd. Met het uitsterven van deze groep, wordt het dus voor de Jehova-getuigen steeds moeilijker om "Goddelijke leiding" te ontvangen.

De grote schare (Openb.7:9) en Armageddon

Volgens de leer van de Jehova-getuigen zal spoedig de slag bij Armageddon plaatsvinden, waarbij in de veldslag tussen het leger van Christus en dat van de satan het grootste gedeelte van de mensheid (ook de christenen, die geen Jehova-getuigen zijn) omkomt. In principe zullen alleen de Jehova-getuigen deze veldslag overleven. Zij krijgen dan een verheerlijkt lichaam in het

duizendjarig rijk. In de hemel is echter alleen plaats voor de 144.000 die de aarde zullen besturen. De Jehova-getuigen die reeds zijn overleden zullen dan ook met een verheerlijkt lichaam opstaan in dit aardse vreedrijk. Ook hier moeten de Getuigen echter oppassen niet opnieuw tot zonde te worden verleid. Tijdens het duizendjarig vreedrijk, zullen ook anderen, die geen Jehova-getuigen waren, in fasen worden opgewekt om nogmaals een kans te krijgen door de Jehova-getuigen te worden bekeerd. Zij krijgen dus een herkansing. Zij zullen dan door Christus worden beoordeeld, op grond van hun gedrag (bekering) tijdens dit vreedrijk. Iedere opgestane dode, die zich dan alsnog bekeerd, mag eeuwig blijven leven. De echte onrechtvaardigen (zeker hen die de boodschap van de Jehova-getuigen bij hun leven hebben afgewezen) zullen echter helemaal niet opstaan. Hun leven is blijvend vernietigd (zie "hel"). Na duizend jaar vindt wel een toetsing plaats van allen. De satan wordt losgelaten en zal velen verleiden. Hen, die de toets doorstaan, worden waardig gekeurd eeuwig te blijven leven in een volmaakte zondeloze staat.

Reactie: Eindtijd volgens de Bijbel

In de Bijbel wordt duidelijk onderscheid gemaakt tussen het duizendjarig rijk en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De antichrist wordt voor het duizendjarig rijk door Christus, bij Zijn wederkomst, gedood (Openb.19:11-21) en de duivel voorlopig opgesloten (Openb.20:1-3). Dan komt het duizendjarig rijk, waarbij de heiligen deze wereld (bewoond door de mensen, die de strafgerichten van God hebben overleefd) zullen besturen (Openb.20:4-6). Na deze duizend jaar, wordt de satan nog eenmaal uit zijn gevangenis losgelaten. Hij verleidt een groot deel van de wereldebewoners (Gog en Magog; Openb.20:7-10) en het komt tot de slag van Armageddon (dus pas na het duizendjarig vreedrijk!) waarbij zij (de ongehoorzame mensen en de satan) definitief worden verslagen. Pas dan komt het oordeel over alle levenden en doden, die daarvoor

worden opgewekt: de tweede opstanding (de gelovigen waren aan het begin van het duizendjarig rijk al bij de eerste opstanding met een verheerlijkt lichaam opgestaan). Vele ongelovigen worden op grond van hun zondige werken voor eeuwig in de hel opgesloten, waar ook de satan zit. Er is geen sprake van een herkansing, al zijn er sommigen, die op grond van hun werken (Openb.20:13) een mild oordeel ontvangen. Pas na dit grote oordeel (Openb.20:11 vv.), waarmee ook de dood definitief is vernietigd, komt er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (Openb.21:1 vv.). De Jehova-getuigen vereenzelvigen echter het duizendjarig rijk met de deze nieuwe hemel en aarde. Het dreigen met een naderende eschatologische veldslag, waarbij alle niet-Jehova-getuigen omkomen, is natuurlijk wel een effectief middel in hun ledenwerving.

De Hel

In zijn toespraken heeft de Here Jezus zijn toehoorders dikwijls gewaarschuwd voor de hel, waar de worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust (Marc.9:48, Matth.10:28). Volgens de leer van de Jehova-getuigen kan de liefdevolle God nooit de bedenker zijn van een eeuwigdurende hel. Zij leren dan ook, dat de zielen van de ongelovigen door God worden vernietigd en niet eeuwig in de hel voortbestaan.

Typische eigenwijsheid

Naast de eigenwijsheid over de vorm van het kruis (een paal), waarop Jezus zou zijn terechtgesteld. Hebben de Jehova-getuigen nog een aantal andere eigenaardigheden, om zich daarmee af te zonderen van de christenheid. Zo weigeren de Jehova-getuigen de vlag van hun land te groeten (afgoderij) en in

militaire dienst te gaan. Zij erkennen nationale- en vele christelijke feestdagen niet en verbieden ook het vieren van verjaardagen (heidense oorsprong?). Het meest opvallend is wel hun afwijzing van bloedtransfusie, gebaseerd op een verkeerde uitleg van Lev.17:10-14 (daar gaat het om het leven van dieren: het bloed, dat de dood ten gevolge heeft).

Conclusie

Sekte

Het Wachttorengenootschap presenteert zichzelf als een sekte (buiten de J.G. is er immers geen heil, alleen de eigen organisatie heeft gelijk, de hele christenheid zit fout) met een sterk autoritaire instelling (men moet de organisatie gehoorzamen) en een sterke controle over de geest van de mens (verboden contact te hebben met afvalligen, verboden boeken te lezen, die niet zijn goedgekeurd etc.).

Buiten het Christendom

Door haar afwijkende leer over de drie-eenheid en daarmee haar degradatie van Jezus Christus, de Zoon van God, en haar nadruk op “werken” behoren zij niet meer tot het christelijk geloof, ook al zijn ze daar wel uit voortgekomen.

Introvert (geen positieve bijdrage naar buiten)

Door haar typische leringen (bloedtransfusie etc.) en het zich afzetten tegen kerk en maatschappij, plaatst het Wachttorengenootschap zich buiten de kerk en de maatschappij en levert ook geen enkele positieve bijdrage meer aan een van beiden.